

Jeesus provotseerib mind!

Isa Zezinho SCJ

Ma ärritun ja Ta ütleb mulle: andesta!
Mul on hirm ja Ta ütleb mulle: ole julge!
Ma kahtlen ja Ta ütleb mulle: usalda!

Ma olen segaduses ja Ta ütleb mulle: jää rahulikuks!
Ma tahan jääda üks ja Ta ütleb: tule ja järgi mind!
Ma sepiitsen plaane ja Ta ütleb mulle: jäta need!

Ma kogun varandust ja Ta ütleb mulle: loobu sellest!
Ma otsin kindlustunnet ja Ta ütleb mulle: ma ei luba sulle midagi!
Ma tahan elada ja Ta ütleb: anna oma elu ära!

Ma arvan, et olen hea, ja Ta ütleb mulle: sellest ei piisa!
Ma tahan mängida ülemust ja Ta ütleb mulle: püüa teenida!
Ma tahan jagada käske ja Ta ütleb mulle: ole sõnakuulelik!

Ma tahan mõista ja Ta ütleb mulle: usu!
Ma tahan selgust ja Ta räägib mulle tähendamissõnadega.
Ma igatsen poeesiat ja Ta kõneleb konkreetset.

Ma tahan olla rahu ja Tema tahab, et oleksin rahutu.
Ma tahan võidelda ja Tema räägib rahust.
Ma haaran mõõga järele ja Tema ütleb mulle: pista see tuppe!

Ma mõtlen kättemaksust ja Ta ütleb mulle: pööra ka teine põsk ette!
Ma kõnelen rahust ja Ta ütleb mulle, et on tulnud mõõka tooma.
Ma püüan asju siluda ja Ta ütleb mulle, et on tulnud tuld maa peale heitma!

Ma tahan olla suurem ja Ta ütleb mulle: saa lapseks!
Ma tahan pageda peitu ja Ta ütleb mulle: näita oma valgust!
Ma tahan esimest kohta ja Ta ütleb mulle: istu viimasele!

Ma tahan silma paista ja Ta ütleb mulle: palveta salajas!

Ei. Ma ei mõista seda Jeesust!
Ta provotseerib mind.

Nagu nii paljudele Tema jüngerist, meeldiks ka mulle otsida endale teine Meister, kes on selgem ja nõuab mult vähem.

Aga minugagi on nii, nagu Peetrusega: ma ei tunne ühtki, kellel oleks nagu Temal igavese elu sõnad.

Ja seepärast jään ma Tema juurde.